

Delegationen för konkursärenden

Rekommendation 20

9.9.2024

20 Utredning och uppföljning av företagsverksamheten vid företagssanering

Innehåll

20 UTREDNING OCH UPPFÖLJNING AV FÖRETAGSVERKSAMHETEN VID FÖRETAGSSANERING.....	0
1 Allmänt	2
2 Utredning och granskning av verksamheten.....	3
2.1 Allmänt	3
2.2 Utredarens utredning och granskning.....	3
2.3 Särskild granskning	3
3 Uppföljning av den ekonomiska situationen.....	5
3.1 Anvisningar till ekonomiförvaltningen.....	5
3.2 Åtskiljande och uppföljning av nya skulder och saneringsskulder	5
3.3 Bokföring och ekonomiförvaltningens rapporter	6
4 Utredarens första bedömning	6
4.1 Allmänt	6
4.2 Sammanställning och delgivning av en första bedömning	7
4.3 Innehållet i den första bedömningen	7
4.4 Påminnelse om tystnadsplikt.....	9
5 Anlitandet av sakkunniga	9
6 Förutsättningar för att fortsätta saneringsförfarandet.....	10
6.1 Grunder för att avbryta förfarandet.....	10
6.2 Krav på avbrott	13
6.3 Avbrott av saneringsförfarandet på grund av konkurs	13

1 Allmänt

Utredaren har, för att syftet med förfarandet ska kunna nås och borgenärernas intressen bevakas, till uppgift att utreda gäldenärens tillgångar, skulder och andra förbindelser samt omständigheter som inverkar på gäldenärens ekonomiska ställning och på dess beräknade utveckling, följa och övervaka saneringsgäldenärens företagsverksamhet under förfarandet och i behövlig omfattning sörja för granskning av den verksamhet som gäldenären bedrivit innan förfarandet inleddes (Lagen om företagssanering 1993/47, FSL 8 § moment 1 punkterna 2 och 3).

Utöver de åtgärder som riktar sig mot gäldenären och som syftar till att utreda och granska gäldenärens situation ska utredaren bedöma företagsverksamhetens lönsamhet och saneringsduglighet. Om verksamheten under processens gång är olönsam, har företaget inga möjligheter att klara av kostnaderna för saneringen eller andra nya skulder. Det här är den vanligaste orsaken till att förfarandet avbryts.

Utredaren ska inom en månad från det att saneringsförfarandet inleds göra en första bedömning. Utredaren ska därtill regelbundet och alltid när det behövs informera borgenärsdelegationen eller, om en sådan inte finns, borgenärerna om sina åtgärder och observationer i samband med uppföljnings-, övervaknings- och granskningsuppdraget samt förhandla med delegationen eller borgenärerna innan viktiga beslut fattas. Om utredaren får vetskap om att gäldenären väsentligen försummat att betala skulder som inte omfattas av saneringsskulderna, ska utredaren informera också om detta (FSL 11 §).

I den här rekommendationen behandlas utredarens uppföljnings-, övervaknings- och granskningsuppdrag med anslutning till förutsättningarna för att fortsätta eller avbryta företagssaneringsförfarandet, utredarens första bedömning och avbrytandet av förfarandet.

2 Utredning och granskning av verksamheten

2.1 Allmänt

Utredaren ska sörja för att den verksamhet som gäldenären bedrivit innan förfarandet inleddes och efter att förfarandet har inletts granskas i behövlig omfattning. Utredaren fastställer utredningarnas och granskningarnas nödvändighet, omfattning, fokuspunkter samt om vem som genomför dem. Utredaren kan anlita sakkunniga till sin hjälp (se del 5).

2.2 Utredarens utredning och granskning

Vid saneringsförfarandet ska åtminstone följande utredas och granskas:

- företaget skulder och andra förbindelser,
- företagets egendom, inklusive fordringar,
- efterlevnaden av det tillfälliga betalningsförbudet,
- penningrörelse efter att saneringsförfarandet inletts (efterlevnad av betalningsförbudet),
- nivån på företagets interna och externa redovisning och exempelvis bokslutets riktighet,
- ansvarspersonernas verksamhet före företagets saneringsförfarande,
- efterlevnaden av aktiebolagslagen (grunder för skadestånd, utbetalning av medel),
- grunder för återvinning,
- skötsel av de lagstadgade försäkringarna,
- inlämning av skattedeklaration och meddelande om övervakning.

Vid utredningen ska tillräcklig uppmärksamhet ägnas åt orsaken till gäldenärens ekonomiska svårigheter.

2.3 Särskild granskning

Det kan vara ändamålsenligt att genomföra en särskild granskning om utredaren inte kan utreda omständigheterna i den omfattning som är

nödvändig. Det är viktigt att granskningsuppdragen begränsas till sådant som är väsentligt för saneringen.

Vid den särskilda granskningen kan utöver det som räknats upp ovan följande ärenden behandlas:

- gruppering av skulderna i saneringsskulder och samt skulder som uppstått under tillfälliga förbud och saneringsförfarandet,
- bedömning av vidtagna saneringsåtgärder och bedömning av planer samt observationer av företagets saneringsduglighet.

Det finns skäl att konkurrensutsätta uppdrag om särskild granskning.

Uppdrag om särskild granskning ska göras skriftligt. I samband med uppdraget är det nödvändigt att komma överens om bland annat debiteringsgrunder för det särskilda granskningsuppdraget, tidsplaner, omfattning, hörandet av gäldenären och om vem granskaren ska överlämna redogörelsen till. Debiteringsgrund kan basera sig på timdebitering eller ett på förhand överenskommet helhetspris. När debiteringsgrunden baserar sig på timdebitering finns det vanligtvis skäl för utredaren att begära en uppskattning av de totala kostnaderna.

I samband med det särskilda granskningsuppdraget är det ändamålsenligt att komma överens om vilken tidsperiod gäldenärens verksamhet ska granskas. Vid utredning av grunderna för återvinning räcker det i de flesta fall att granska affärstransaktionerna under de senaste två åren före det fastställda datumet. Att utreda överlåtelse av affärsverksamheten, rättshandlingar mellan närstående till gäldenären eller ansvarspersonernas verksamhet före saneringen förutsätter att utredning sträcker sig över en ännu längre tid.

Utredaren ser till att granskaren får tillgång till behövliga material och uppgifter. Utredaren ska uppmana granskaren att på eget initiativ komplettera det material som granskas med förfrågningar till externa parter, om det är nödvändigt för att utreda omständigheterna. Utredaren ska se till att den särskilda granskningen utförs så att eventuell återvinning kan anhängiggöras inom ett år från det att förfarandet inletts, i synnerhet om syftet med granskningen är att utreda eventuella grunder för återvinning.

3 Uppföljning av den ekonomiska situationen

3.1 Anvisningar till ekonomiförvaltningen

Utredaren och gäldenären ska genast när saneringsförfarandet inleds komma överens om uppföljning av den ekonomiska situationen. Med uppföljning av den ekonomiska situationen avses uppföljning av både finansieringen och företagsverksamhetens lönsamhet. Ekonomiförvaltningen och dess rapporteringssystem ska kunna producera tillförlitliga och aktuella uppgifter om gäldenärens ekonomiska situation, och av den här orsaken är anvisningarna till ekonomiförvaltningen viktiga.

3.2 Åtskiljande och uppföljning av nya skulder och saneringsskulder

Det är nödvändigt att göra åtskillnad mellan nya skulder och saneringsskulder för att förenkla behandling och uppföljning av skulder med olika status.

Det är viktigt att skulderna kontinuerligt följs upp tillsammans med gäldenären och bokföraren. Utredaren ska meddela gäldenären när och vilka uppgifter om nya skulder gäldenären ska informera utredaren. Om det uppkommer problem med att betala de nya skulderna, ska det rådgöras om problemen tillsammans med gäldenären och borgenärsdelegationen/borgenärerna.

För att saneringen ska lyckas är det viktigt att en saneringsduglig företagsverksamhet får fortsätta så normalt som möjligt efter att saneringsförfarandet har inletts. Det här kan tillstyrka anskaffning av kreditfinansiering. Om mängden nya skulder påtagligt växer kan detta emellertid äventyra saneringsskuldernas ställning, på grund av den förmånsrätt de skulder som uppkommit under förfarandet har. De nya skulderna får inte bli för stora i förhållande till gäldenärens betalningsberedskap och betalningsförmåga.

Om utredaren blir varse om att gäldenären i väsentlig grad har underlåtit att betala de nya skulderna, ska borgenärsdelegationen/borgenärerna informeras. Utredaren ska även överväga om det handlar om grund för avbrott i saneringsförfarandet enligt det som anges i punkt 6.1.

3.3 Bokföring och ekonomiförvaltningens rapporter

Som utgångspunkt kan anses att gäldenären på eget initiativ månatligen överlämnar bokföringsrapporterna (åtminstone resultat- och balansräkningen) till utredaren. Utredaren kan även ges direkt elektronisk tillgång till gäldenärens bokföringssystem.

Det finns skäl att förutsätta att den månatliga bokföringen alltid görs inom 1–2 veckor efter månads sista dag, eftersom bokföringslagens miniminivå inte är tillräcklig för att rättidigt sammanställa rapporter för saneringsförfarandet.

Ett mellanbokslut, ska upprättas för tidpunkten när förfarandet inleds. Ur mellanbokslutet fås mycket sådan information som är nödvändig för att genomföra företagssaneringen. Om inte utredaren anser annat behöver mellanbokslutet inte vara reviderat. Från mellanbokslutet fås till exempel siffror för konkursjämförelseberäkningen och information för att fastställa värdet på säkerheten för eventuella företagsinteckningsskulder. Därtill är det möjligt att via mellanbokslutet granska saneringsskulderna och eventuella kvittningar.

I början av saneringsförfarandet är det dessutom ofta motiverat att göra upp en kassaflödeskalkyl enligt utredarens bedömning en budget för en med gäldenären avtalad tidsperiod. En bra utgångspunkt för kassaflödeskalkylen är att göra upp en kontinuerlig kassaflödesprognos för några månader utöver den månatliga kassaflödesprognosen för tolv månader.

För att till exempel sammanställa rapporter och utredningar för större företag kan vid behov utomstående sakkunniga anlitas, även om utgångspunkten är att gäldenärens ekonomiförvaltning ansvarar för att göra upp de nödvändiga rapporterna.

4 Utredarens första bedömning

4.1 Allmänt

Utredaren ska inom en månad från det att saneringsförfarandet inleds göra en första bedömning. Den första bedömningen ska innehålla 1) väsentliga och i förhållande till ansökan nya eller avvikande uppgifter om gäldenärens

ekonomiska situation och orsakerna till de ekonomiska svårigheterna samt 2) en bedömning av företagsverksamhetens livsduglighet och av saneringsmetoder samt av omständigheter som är av betydelse för ett fortsatt förfarande (FSL 11 §).

4.2 Sammanställning och delgivning av en första bedömning

Den första bedömningen ska inom en månad från det att förfarandet inleds ges borgenärsdelegationen, de största borgenärerna, på begäran övriga borgenärer och gäldenären.

Det är inte möjligt att av domstolen begära eller få förlängning av tidsfristen för givandet av den första bedömningen.

Utredaren ger den första bedömningen genom att använda ändamålsenliga metoder enligt 81 § i FSL samt för in bedömningen i ärendehanteringssystemet för konkurs- och företagssaneringsärenden Kosti.

Om utredaren redan innan tidsfristen för den första bedömningen upptäcker en grund för att avbryta saneringsförfarandet, ska utredaren inte vänta till utgången av tidsfristen för att delge de insamlade uppgifterna, utan vid behov utan dröjsmål ansöka om att avsluta förfarandet. I ansökan om att avbryta förfarandet framställer utredaren uppgifter om gäldenärens ekonomiska situation.

4.3 Innehållet i den första bedömningen

Innehållet i den första bedömningen ska vara koncist. Den första bedömningen ska innehålla utredarens egna observationer av väsentliga och i förhållande till saneringsansökan nya eller avvikande uppgifter, utredarens egen bedömning av företagsverksamhetens saneringsduglighet och saneringsmetoder samt förutsättningar för att fortsätta företagssaneringsförfarandet. Den första bedömningen ska inte upprepa uppgifter som finns in ansökan, dess bilagor eller beslutet att inleda ett saneringsförfarande, den ska inte heller innehålla detaljerade uppgifter om företaget. Utredaren ska alltid sträva till att uttrycka sig så tydligt och koncist som möjligt.

Uppgifterna i den första bedömningen ska fokusera på sådan information som ur borgenärernas perspektiv är väsentlig för att fortsätta saneringsförfarande, såsom grunder för att avbryta saneringsförfarandet.

Den första bedömningen ska innehålla sådana uppgifter som i förhållande till saneringsansökan är nya eller avvikande. Sådana kan till exempel vara uppgifter som har uppdagats först när utredaren har satt sig in i företaget och dess verksamhet eller som utredaren fått en annorlunda uppfattning om än den som framställts i ansökan. Utredaren kan efter eget gottfinnande eller på begäran av borgenären utöver den första bedömningen även skicka borgenärerna saneringsansökan.

Utredaren har prövningsrätt angående vilka uppgifter utredaren anser viktiga när det gäller gäldenären. Vilken mängd uppgifter som är väsentliga för saneringsförfarandet och hur uppgifternas detaljnivå beror i praktiken på företagets storlek, verksamhetens omfattning, mängden skulder och nivån på ansökan. Väsentliga uppgifter kan till exempel vara en noggrannare balansräkning än den i ansökan, eller väsentliga ändringar i den förteckning över fordringar som bifogats till ansökan, om utredaren anser att uppgifterna är väsentliga för ifrågavarande gäldenär.

I fall där gäldenärens ansökan förordats av borgenärer enligt 69 § mom. 2 i FSL ska gäldenären inte bifoga utredning av skälen till de ekonomiska svårigheterna r. I dessa fall kan uppgifterna i den första bedömningen därför i viss mån vara mer omfattande. Vid de flesta förfarandena kan uppgifterna ändå delges i mycket koncis form.

Den första bedömningen ska alltid vara utredarens egen bedömning av företagsverksamhetens livsduglighet, av saneringsmetoder samt av omständigheter som är av betydelse för ett fortsatt förfarande. I undantagsfall kan ges ett motiverat skäl till att en bedömning inte kan göras. I sin bedömning ska utredaren kortfattat förklara sin uppfattning vid den ifrågavarande tidpunkten för huruvida företagets verksamhet kan göras lönsam, med vilka metoder det ska ske och vad bedömningen grundar sig på.

För att bedöma företagsverksamhetens saneringsduglighet ska utredaren sätta sig in åtminstone i utvecklingen av verksamhetens lönsamhet, balansställning och kassaflöde.. Därtill ska utredaren gå igenom företagets

verksamhet, marknadsföring, produkter, verksamhetsmiljö och konstadsstruktur.

Uppgifter som är viktiga för att fortsätta förfarandet och som ska ingå i den första utredningen är till exempel information om och bedömning av finansieringsbehov och finansieringsmöjligheter, nya skulder och företagets framtidsutsikter.

I den första bedömningen ska utredaren även framställa eventuella observationer med anknytning till grunder för att avbryta förfarandet, men som utredaren ändå inte bedömer vara så allvarliga att de föranleder att förfarandet avbryts.

4.4 Påminnelse om tystnadsplikt

Den första bedömningen ska innehålla en anmälan om tystnadsplikt, helst i början av dokumentet. Sekretessklausulen kan ha följande innehåll:

Det här dokumentet innehåller sekretessbelagda uppgifter, om vilka lagen om företagssanering (47/1993, FSL) 14 § och 95 § föreskriver följande:

”Utredaren, en medlem av borgenärsdelegationen eller en borgenär, en person som är anställd hos dem eller ett biträde eller en sakkunnig som anlitas av dem får inte olovligen röja eller till sin enskilda fördel utnyttja vad han eller hon i samband med förfarandet har fått veta om gäldenärens ekonomiska ställning, affärsförhållanden eller företagshemligheter.” (FSL 14 §)

”Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot tystnadsplikten enligt 14 § är skyldig att ersätta gäldenären för den skada som därigenom orsakats.” (FSL 95 §)

Brott mot tystnadsplikten kan även vara straffbar till exempel i enlighet med bestämmelserna om brott mot företagshemlighet, om sekretessbrott och om sekretessförseelse (se strafflagen 30 kap. 5 § samt 38 kap. 1 § och 2 §).

5 Anlitandet av sakkunniga

Utredaren har rätt att anlita sakkunniga när han fullgör sitt uppdrag.

Utöver vid en särskild granskning kan det även krävas att en sakkunnig anlitas för affärsekonomiska utredningar och beräkningar, beskattningsrelaterade frågor och utredning av juridiska specialfrågor. Det kan också finnas skäl att anlita sakkunnighjälp med branschkunskap för

att planera och genomföra saneringen av gäldenärens verksamhet. Det är också möjligt att det är nödvändigt att inhämta en extern värdering av betydande egendom hos gäldenären för att fastställa värdet på säkerheten och för konkursjämförelsen.

Gäldenärens personal eller företagets egen revisor ska, i den utsträckning det är möjligt, anlitas för att sammanställa till exempel rapporter, kalkyler och prognoser samt för att kopiera verifikatmaterial. För att minska granskningskostnaderna ska även utredningar som genomförts tidigare utnyttjas.

Före gransknings- eller utredningsuppdrag som innebär betydande kostnader ska utredaren diskutera med borgenärsdelegationen eller de största borgenärerna. Utredaren ska informera gäldenären om behovet av att genomföra granskningen och ge gäldenären en uppskattning av kostnaderna för granskningen.

6 Förutsättningar för att fortsätta saneringsförfarandet

6.1 Grunder för att avbryta förfarandet

Ett normalt saneringsförfarande kan avbrytas om sådana hinder för förfarandet som avses i FSL 7 § framkommer. Grunder för avbrott i ett tidigt saneringsförfarande fastställs i FSL 4 c §.

Ett hinder och grund för att avbryta ett normalt saneringsförfarande är att gäldenären är insolvent och det är sannolikt att insolvensen inte kan undanröjas med hjälp av saneringsprogrammet eller att ny insolvens kan förhindras endast för en kort tid (FSL 7 § 1 mom. 1 punkten). Om det är uppenbart att företaget inte fås i skick med avseende på lönsamhet, betalningsberedskap och soliditet ska förfarandet avbrytas. Vid bedömningen av betalningsberedskap är kassaflödeskalkylen essentiell.

Gäldenärens insolvens enligt FSL 4 c § 1 mom. 1 punkten i ett tidigt saneringsförfarande eller enligt FSL 7 § 1 mom. 1 punkten i ett normalt saneringsförfarande utgör inte hinder för att förfarandet fortsätter i situationer där företagets tillgångar, eller en väsentlig del av den kan

överlåtas som en funktionell helhet i den ordning som anges i lagen om företagssanering (realiseringssanering).

Insolvens är inte heller ett en grund för avbrott i ett tidigt saneringsförfarande i situationer där förfarandet fortsätter som ett normalt saneringsförfarande eller om gäldenärens saneringsprogram kan styrkas inom ramen för förbudens tidsram på tolv månader.

Underlåten betalning av utredarens förskottsfaktura eller revisorns förskottsfaktura för särskild granskning kan anses vara en indikation på att gäldenärens tillgångar inte är tillräckliga för att täcka kostnaderna orsakade av saneringsförfarandet, vilket är en grund för att avbryta saneringsförfarandet. (Se lagen om företagssanering 7 § 1 mom. 2 punkten och 4 c § 1 mom. 2 punkten).

Både i ett normalt och ett tidigt saneringsförfarande är det faktum att gäldenären inte förmår att betala skulder som uppkommer efter att förfarandet inletts en grund för att avbryta saneringsförfarandet (Se FSL 7 § 1 mom. 3 punkt och 4 c § 1 mom. 3 punkt). Åtminstone underlåtenhet att betala större än smärre nya skulder är en stark indikation på att det föreligger grund för att avbryta förfarandet.

Enligt lagen om företagssanering 7 § 1 mom. 4 punkten kan ett normalt saneringsförfarande inte inledas och ett förfarande som redan inletts ska avbrytas om det finns grundad anledning att anta att det huvudsakliga syftet med ansökan är att förhindra borgenärens indrivningsåtgärder eller att på något annat sätt kränka borgenärens eller gäldenärens rättigheter. Syftet med bestämmelsen är att förhindra att saneringsförfarandet missbrukas. Det handlar om missbruk av förfarandet om det finns grundad anledning att anta att det huvudsakliga syftet med ansökan inte är att åstadkomma ett saneringsprogram och ett indrivningsförbud för att säkra förutsättningarna för sanering, utan uttryckligen för att åtminstone tillfälligt förhindra indrivningsåtgärder från borgenären. Även en grundad anledning att anta att gäldenären redan innan ansökan har överfört sina tillgångar utom räckhåll för borgenärerna eller vidtagit andra åtgärder som är i uppenbar konflikt med planenliga saneringssträvanden kan utgöra sådana grunder för att avbryta saneringen som avses i bestämmelsen. Konstaterat missbruk som gäldenären eller gäldenärsföretagets ägare eller ledning gjort sig skyldig till i tidigare verksamhet för att kränka borgenärerna kan, i synnerhet

om det skett upprepade gånger eller varit systematiskt, kan även utgöra en grundad anledning att anta att ansökan syftar till att kränka borgenärens rättigheter, om det inte finns något som talar emot detta. En ansökan om att avbryta förfarandet kan även enligt FSL 7 § 1 mom. 4 punkten vara motiverad om det är uppenbart att delägar- eller närståendelån förmås betalas under förfarandet.

Underlåtenhet att betala ett delägar- eller närståendelån kan enligt FSL 7 § 1 mom. 5 punkten utgöra grund för att avbryta ett normalt saneringsförfarande. Enligt bestämmelsen kan ett normalt saneringsförfarande inte inledas eller fortsättas om det finns grundad anledning att anta att det inte finns förutsättningar för att få till stånd eller fastställa ett saneringsprogram. En sådan situation kan till exempel vara om det redan från tidigare är uppenbart att gäldenären av grundad anledning inte åtnjuter ett sådant förtroende från borgenärerna som är en nödvändig förutsättning för att styrka saneringsprogrammet, eller att det föreligger ett hinder för att styrka saneringsprogrammet som beror på ett brott som begåtts av gäldenären eller en ägare till gäldenärsföretaget. Ett sådant hinder eller grund för avbrott som avses i bestämmelsen kan även föreligga om gäldenären nekar att samarbeta på ett sådant sätt som är nödvändigt för att få till stånd ett genomförbart saneringsprogram.

Enligt 4 c § 1 mom. 4 punkten och 7 § 1 mom. 6 punkten i lagen om företagssanering är väsentliga brister eller fel i gäldenärens bokföring ett hinder för att inleda eller fortsätta ett saneringsförfarande. Bristfällig bokföring försvårar genomförandet av saneringen. Ett minimikrav på gäldenären kan anses vara att bokföringen ger en tillförlitlig bild av gäldenärens ekonomiska läge. Enstaka brister eller fel av ringa betydelse torde inte utgöra hinder för att fortsätta ett saneringsförfarande.

En grund för att avbryta ett normalt saneringsförfarande kan även vara att gäldenären eller en person som ingår i gäldenärsföretagets ledning har gjort sig skyldig till ett skatte- eller bokföringsbrott eller har brutit mot ett näringsförbud eller är åtalad för ett sådant brott (FSL 7 § 2 mom.).

I de ovan nämnda exemplen på situationer som kräver att saneringsförfarandet avbryts kan bedömas på grundval av flera av de hinder och grunder för avbrott som anges i FSL 4 c § och FSL 7 §. Sist och slutligen är det domstolen som fastställer om det föreligger grund för avbrott.

6.2 Krav på avbrott

När utredaren observerar en grund för avbrott kan utredaren enligt eget omdöme innan kravet på avbrott diskutera observationen med gäldenären och borgenärsdelegationen eller de största borgenärerna.

Utöver utredaren kan även borgenären eller gäldenären kräva att förfarandet avbryts.

6.3 Avbrott av saneringsförfarandet på grund av konkurs

Om gäldenären försätts i konkurs efter att saneringsförfarandet har inletts avbryts saneringsförfarandet.

Efter att saneringsförfarandet har inletts kan gäldenären försättas i konkurs på ansökan av borgenären, endast om gäldenären när förfarandet inleddes var insolvent och omständigheterna sådana som nämns i FSL 7 § 1 mom. 1 punkten eller om konkursansökan baserar sig på underlåtenhet att betala skulder som uppkommit efter att ansökan om sanering anhängiggjorts. I det senare fallet ska domstolen höra utredaren och försättandet i konkurs kan på begäran av gäldenären skjutas upp högst en månad, om det föreligger ett synnerligen vägande skäl för att fortsätta saneringsförfarandet. Ett beslut om uppskjutning kan inte överklagas (FSL 24.3 §).

Under saneringsförfarandet får gäldenären inte överlåta sin egendom till konkurs utan utredarens medgivande (FSL 29.2 § punkt 8).

Kari Jaatinen
ordförande

Marina Vatanen
sekreterare